

DECIZIA NR. 82/2006 emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara a fost sesizata de Activitatea de control financiar fiscal asupra contestatiei formulata impotriva raportului de inspectie fiscala, intocmit de organele de inspectie din cadrul Activitatii de control financiar fiscal, privind stabilirea ca obligatii de plata, catre bugetul consolidat al statului, reprezentand:

- impozit pe profit stabilit suplimentar;
- majorari de intarziere aferente;
- penalitati de intarziere.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.175, art. 176 si art. 177 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata privind Codul de procedura fiscala, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, societatea contestatoare arata motivele de fapt si de drept pe baza carora isi fundamenteaza contestatia, astfel:

Suma considerata de organele de inspectie fiscala, ca fiind nedeductibila fiscal, reprezinta comision facturat conform unei conventii de prestari.

Operatiunea, in sine, trebuie recunoscuta deoarece legea nu interzice incheierea unor astfel de contracte de comision, intre persoane afiliate.

Organele de inspectie fiscala, in mod eronat, au considerat aceste sume ca nedeductibile la calculul impozitului pe profit, ca fiind cheltuieli facute in favoarea asociatului.

II. Prin raportul de inspectie fiscala contestat, care a stat la baza deciziei de impunere, organele de control ale D.G.F.P. a judetului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, au consemnat urmatoarele:

In perioada verificata, societatea a inregistrat in contabilitate, respectiv in contul 612,,cheltuieli cu redeventele, locatiile de gestiune si chiriile”, cheltuieli cu redeventa facturata de catre o societate straina, in contrapartida, pentru posibilitatea acordata filialei romane

de a-si exercita activitatea profitand de clientii societatii straine, in baza Conventia de prestari servicii incheiata intre parti.

In conformitate cu statutul societatii, aceasta este persoana juridica romana avand ca asociati societatea **X** si societatea **Y** (persoane juridice straine).

In conformitate cu prevederile art. 7, alin. (1), pct. 21, lt. C din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, reprezinta persoane afiliate.

Fata de cele prezentate mai sus, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4), lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, cheltuielile facute in favoarea actionarilor sau asociatilor nu sunt deductibile fiscal astfel ca a fost deteminat un profit impozabil suplimentar si implicit impozit pe profit aferent.

Pentru neplata in termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar, au fost calculate majorari si penalitati de intarziere.

III. Avand in vedere constatarile organelor de control, motivatiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada supusa verificarii, invocate de societatea contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

Perioada supusa verificarii : iulie 2003 - martie 2006.

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de petenta, in conditiile in care contestatia vizeaza raportul de inspectie fiscala si nu decizia de impunere

In fapt, petenta contesta constatarile din raportul de inspectie fiscala întocmit de Activitatea de control financiar fiscal, referitoare la trecerea in categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal a comisioanelor acordate catre persoana juridica straina si in functie de care a fost stabilit un impozit suplimentar.

Se precizeaza faptul ca, in baza raportului de inspectie fiscala contestat, Activitatea de control financiar fiscal a emis decizia de impunere, prin care au fost stabilite urmatoarele obligatii catre bugetul consolidat al statului:

- impozit pe profit suplimentar;
- majorari de intarziere aferente;
- penalitati de intarziere.

Decizia a fost comunicata societatii cu adresa nr. .../2006.

In drept, art. 175 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit [art. 87](#) alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

De asemenea art. 176 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Art. 82 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile urmatoare, prevede:

“(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, în conditiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Articolul 107 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, cu modificarile ulterioare, prevede:

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Potrivit articolului 179 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, cu modificarile ulterioare:

(1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează[...]

Astfel, impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc în toate cazurile prin decizie de impunere, care constituie titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stănd raportul de inspecție fiscală.

Totodată, se precizează faptul că raportul de inspecție fiscală nu are calitatea de act administrativ și pe cale de consecință nu este susceptibil de a fi contestat.

Având în vedere și prevederile art.187(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, care precizează **“Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”**, organul de soluționare a contestațiilor nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

Astfel, întrucât conform prevederilor legale în vigoare precizate mai sus, raportul de inspecție fiscală contestat nu poate constitui titlu de creanță, urmează a se respinge contestația, ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate și în temeiul prevederilor art.82 alin.1, art.107, art.175, art.176, art.179 și art. 187 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, se

DECIDE :

Respingerea contestatiei formulata de petenta impotriva raportului de inspectie fiscala, incheiat de organele de inspectie din cadrul Activitatii de control financiar fiscal.